

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: V. Efros
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-1494/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de către:

- Polozova Renalda;
- Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Polozova Renalda, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 17 august 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Polozova Renalda, solicitând admiterea acțiunii, suspendarea executării deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/45-40 din 19 mai 2015 și anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/45-40 din 19 mai 2015.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia nr. 3/45-40 din 19 mai 2015, Consiliul municipal Chișinău a transmis în locațiune, pe un termen de trei ani, d-nei Polozova Renalda, încăperea cu suprafața de 25,5 m.p. din str. Toma Ciorbă 5 lit. A01 (subsol cu geamuri).

Indică reclamantul că, în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Mai indică reclamantul, că în conformitate cu art. 68 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, prin notificarea nr. 1304/OT4-1267 din 24 iunie 2015 a solicitat pârâtului anularea deciziei notificate, ca fiind emisă contrar legislației.

Invocă reclamantul că în conformitate cu prevederile art. 68 alin. (2) și (3) al

Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în termen de 30 zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Consideră reclamantul că, la adoptarea deciziei pârâului a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) al Legii privind administrația publică locală ce prevede că bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Menționează reclamantul, că potrivit dispozițiilor pct. 23 al Hotărârii Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni).

Indică reclamantul că procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009, ce stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus. Or, organizarea licitației, presupunea liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperilor menționate în deciziile contestate.

Susține că, la adoptarea deciziei menționate, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont și de prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 august 2015, a fost suspendată executarea deciziei emise de Consiliul mun. Chișinău cu nr. 3/45-40 din 19 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2015, acțiunea a fost admisă și s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-40 din 19 mai 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 august 2016, Polozova Renalda a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, cu menținerea

deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-40 din 19 mai 2015.

În motivarea recursului, relatînd circumstanțele pricinii, recurenta a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 01 septembrie 2016, Consiliul municipal Chișinău a depus recurs, solicitînd casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, urmînd a fi casată din motiv că a fost adoptată cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 15 septembrie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a prezentat referință, solicitînd respingerea recursului și menținerea deciziei contestate.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 21.07.2016 (f.d. 71), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursurile se consideră declarate în termen.

Examinînd temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Polozova Renalda și Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a

actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate asemenea aspecte nu se regăsesc.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Polozova Renalda și Consiliul municipal Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursurile declarate de Polozova Renalda și Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță